

Det foreslås endvidere, at refusionskravet tillægges udpantringsret, jf. § 12 c, som affattet i forslaget § 1, nr. 6.

Den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 6, svarer til den nugældende bestemmelse i § 6, stk. 2, 3. pkt., hvorefter besidderen ved en hunds overflytning til en anden politikreds skal underrette politiet i denne om et pålæg meddelt efter § 6, stk. 2, nr. 1, eller stk. 3.

Når en besidder af en hund gives pålæg om, at hunden skal være forsynet med mundkurv, eller besidderen er blevet pålagt bøde på grund af hundens skadeforvoldelse, registreres det i Det Centrale Kriminalregister. Med henblik på at forbedre politiets muligheder for at gribe ind over for farlige hunde, allerede inden sådanne hunde forvolder skade, foreslår Justitsministeriet nu underretningsspligten strafsanktioneret, således at undladelse af at underrette politiet om hundens overflytning kan straffes med bøde, jf. § 12, stk. 1, som affattet i lovforslagets § 1, nr. 4. Det bemærkes herved, at underretningsspligten hidtil har haft karakter af en hensigtserklæring, idet tilsidesættelse heraf ikke har været strafsanktioneret.

Når politiet imidlertid bliver opmærksom på en hunds overflytning fra en politikreds til en anden, bør politiet i videst muligt omfang underrette den politikreds, hvortil overflytningen sker om et sådant pålæg eller bøde.

Til nr. 3

Til § 6 a

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 1 kan politiet kræve, at hundens besidder medvirker ved en hundesagkyndig undersøgelse af hundens adfærd med henblik på at vurdere, om hunden har sådanne egenskaber, at den kan være farlig for sine omgivelser og derfor bør aflives. Undersøgelsen vil særligt skulle afdekke, om hunden er velafbalanceret eller har en lav tærskelværdi for aggression, og om besidderen har den nødvendige kontrol over hunden.

Hensigten hermed er således at give politiet mulighed for at lade en sagkyndig vurdering af hundens farlighed indgå i grundlaget for afgørelsen om, hvorvidt hunden skal aflives.

Når det med denne bestemmelse foreslås, at besidderen skal have pligt til at medvirke til den sagkyndige undersøgelse af hundens adfærd, skyldes det, at en række sagkyndige råd, nævn mv. har understreget vigtigheden af at vurdere hunden i samspil med besidderen. Der henvises til de almindelige bemærkninger til lovforslaget pkt. 3.

Det vil ved en cirkulæreskrivelse til politiet blive præciseret, hvem der skal fungere som hundesagkyndige. Både Danmarks civile Hundeførerforening og Den Danske Dyr lægeforening har bekræftet at kunne udpege personer, der kan fungere som hundesagkyndige, jf. de almindelige bemærkninger, pkt. 3.2. og 3.6.

Om der er behov for at indhente en sådan undersøgelse af hundens adfærd, vil afhænge af en konkret vurdering af sagens omstændigheder. Hvis hunden allerede har forvoldt en ikke ubetydelig skade, der viser, at hunden reagerer mere aggressivt end sædvanligt for hunde, vil politiet kunne træffe afgørelse om aflivning uden at indhente en sagkyndig undersøgelse. I så fald vil hundens besidder dog kunne anmode om en sådan undersøgelse, inden politiet træffer afgørelse, jf. § 6 a, stk. 2, som affattet i lovforslagets § 1, nr. 3.

Hvis hunden derimod ikke har forvoldt skade, men hunden ved sin adfærd har virket truende og skabt begrundet frygt, vil en sagkyndig vurdering normalt skulle foretages, før politiet træffer afgørelse om eventuel aflivning af hunden.

Hvis besidderen modsætter sig politiets anmodning om at medvirke til en hundesagkyndig undersøgelse, kan politiet træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag. Det forhold, at besidderen har nægtet at medvirke til en sagkyndig vurdering, kan ikke i sig selv danne grundlag for en afgørelse om aflivning, men oplysningen vil dog indgå i afgørelsesgrundlaget som ét af flere momenter.

På den baggrund har Justitsministeriet ved udformningen af bestemmelsen ikke fundet grundlag for at fastsætte bestemmelser om yderligere sanktionering af besidderens undladelse af at medvirke til undersøgelsen.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 2 kan besidderen forlange, at der foretages en sagkyndig undersøgelse af hundens adfærd, inden politiet træffer afgørelse om aflivning af hunden efter den foreslåede § 6, stk. 2, nr. 2, som affattet i forslaget § 1, nr. 2.

Det forudsættes, at politiet underretter hundens besidder om, at politiet overvejer at træffe afgørelse om aflivning af hunden på det foreliggende grundlag, og om besidderens mulighed for at anmode om en sagkyndig undersøgelse af hundens adfærd. Besidderen skal i den forbindelse have en frist til at meddele, om den pågældende ønsker en sådan undersøgelse, men det er forudsat, at denne frist kan være meget kort.

Formålet med bestemmelsen er at sikre besidderen mulighed for at anmode om, at politiets grundlag for at træffe afgørelse om aflivning suppleres med en hundesagkyndig undersøgelse.